

Göy Üzü Daş Saxlamaz

Ramiz Rövşən

Durub göy üzünə daş atan oğlan,
göy üzü daş saxlamaz.
Oğul belə baş saxlamaz, atam balası,
Kim qırxdı başını,
salıb bu kökə?
Şalvarın, pencəyin özündən yekə,
Baxırsan, göy üzü gözündən yekə,—
durub göy üzünə daş atan oğlan.

Hələ ki, başına—gözünə qıymaz,
atdığın daşları saxlar göy üzü.
Atdığın daşları tutub əlində,
səni illər boyu yoxlar göy üzü.
Qırıxdı başın tüklənincə,
O dumduru gözlərin
bulanınca, çirklənincə,
atdığın daşları saxlar göy üzü.
Yediyindən yeyərsən,
Geydiyindən geyərsən,
böyüyərsən, böyüyərsən, atam balası.
Gözlərin böyüyər sən böyüdükcə,
gözündə yaş böyüyər.
Əllərin böyüyər sən böyüdükcə,
göy üzündə
atdığın daş böyüyər.

Baxt gülsə üzünə bu yer üzündə,
ölümün ləngiyib gecikə bilsə.
O daşdan özünə bu yer üzündə
hasar çəkə bilsən, ev tikə bilsən.

Bir göy qurşağıtək ömrün uzansa,
baxtına hər cürə rəngdən düşəcək.
Bir gün bu dünyada qəbrin qazılsa,

bəlkə də, başdaşın göydən düşəcək.

... Durub göy üzünə daş atan oğlan,
göy üzü daş saxlamaz...

Veb direktor: Betti Bleyer

Mətni yığdı və veb üçün hazırladı: Ülviyyə Məmmədova
AZERİ.org qoyuldu: aprel, 2004